

det var inde hos den, ikke kunnet tage anden Stilling til det, end der blev taget, idet der blev sagt nej. Det er for øvrigt saa meget mærkeligere, som Kaptajn Schiønning tidligere har mødt megen Imødekommen og Velvillie hos Administrationen — ikke mer, end han skulde have —, men naar Kaptajn Schiønning mente, at han havde paadraget sig den desværre alvorlige Sygdom, han lider af, i Tjenesten, kunde han jo have fremhævet dette overfor Administrationen, der da selvfølgelig vilde have gjort for ham, hvad den kunde.

Med Hensyn til Andragende Nr. 39 skal jeg dels i Anledning af Ordførerens Udtalelser, dels i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) sige, at jeg tror virkelig, at Gaardejer Pedersen i dette Tilfælde har et rimeligt Krav paa Erstatning. Der er vist Uforsigtighed, men saa vidt jeg kan skønne, er Uforsigtigheden ikke saa meget — eller maaske overhovedet ikke — Gaardejer Pedersens som Jysk Andels- og Foderstofforretning, der har deres Gennemkørsel ud til Gaden liggende paa et farligt Sted og ikke gør noget eller ikke gør tilstrækkeligt for at varsko Folk. Paa den anden Side maa der ikke deri, at Statsbanerne paa det paagældende Sted have truffet andre Foranstaltninger, lægges nogen som helst Erkendelse af, at Statsbanerne vare pligtige til at gøre det. Det, man har gjort, er, at da der var vanskelige Forhold som Følge af, at andre, som det paastaas, ikke havde gjort deres Pligt, har man grebet ind her uden at anerkende nogen som helst Konsekvens, og uden at deri kan siges at ligge, at det er paa Grund af manglende Tilsyn fra Statsbanernes Side, at Manden har haft dette Uheld.

Angaaende det af det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen) stillede Ændringsforslag skal jeg for Indenrigsministeren, der er forhindret i at være til Stede, tillade mig at bemærke, at han naturligvis gerne vil tage den Sag under Overvejelse, som det af det ærede Medlem ønskes og foreslaas. At der til Finanslovens tredie Behandling skulde kunne foreligge Ændringsforslag, er dog vist ikke gørlikt. Men jeg henstiller i samme Aand som Ordføreren til det ærede Medlem at tage Ændringsforslaget tilbage; der skal saa fra Administrationens Side blive gjort, hvad der kan gøres for at undersøge Sagen.

Valdemar Olsen: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører (Enevold Sørensen) og den højtærede Mi-

nister for offentlige Arbejder angaaende det Spørgsmaal, jeg har rejst, har jeg kun tilbage at takke dem for den Velvillie, hvormed de have omtalt dette Spørgsmaal; og idet jeg saa haaber paa, at der kommer bedre Tider for det, og at det i nær Fremtid vil blive løst til Tilfredshed, skal jeg tillade mig at tage det af mig stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 2 udenfor Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren (Enevold Sørensen): Jeg takker den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans Udtalelser angaaende de Andragender, der foreslaas henviste til ham. Naar den højtærede Minister med Hensyn til Kaptajn Schiønning's Andragende udtalte, at Andrageren ikke før overfor Ministeriet havde hævdet, at han havde taget Skade i Tjenesten, saa ønsker jeg kun hertil at sige, at Udvalgets Stilling til Kaptajn Schiønning's Andragende heller ikke har været dikteret af, hvorvidt han kan siges at være bleven Invalid i Tjenesten eller ej. Hvad man har taget Hensyn til, er det af mig omtalte Forhold, at den nye Lønnings- og Pensionslov er bleven udstedt under Kaptajn Schiønning's Tjenestetid. Udvalget er gaaet ud fra, at skønt Vandbygningsvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd ikke forhen havde særlig Pensionsret, blev der, som det har vist sig ved enhver saadan Lejlighed, ved deres Afgang bevilget dem en Understøttelse af nogenlunde samme Størrelse som en Pension, beregnet efter Pensionslovens almindelige Regler. Heri skete der Forandring under Schiønning's Tjenestetid, saaledes at 10 af hans Tjenesteaar — og det var ikke stort flere Tjenesteaar, han hævde — ikke bleve pensionsgivende. Det er jo ellers meget almindeligt ved Lønningslove, at de indeholde en Bestemmelse om, at saafremt de vedtagne Bestemmelser skulde bringe Foringelse for en Embedsmand, vil det blive ham godtgjort ved et personligt Tillæg. Dette kan nu ikke direkte bringes i Anvendelse her, idet Kaptajn Schiønning ikke havde Pensionsret, men kun Forventning om en Understøttelse. Jeg vil imidlertid paa Udvalgets Vegne udtale det Haab, at den højtærede Minister vil stille sig saa velvilligt som muligt til Andragendet, saaledes at Andrageren kan faa en Pension,